

[Freddy Madsen.]

holder de bestemmelser, som kan gøre, at de netop med loven og med reglerne i hånd er i stand til at skabe et bedre arbejdsklima ude omkring.

For os andre er det i hvert fald ikke nogen hemmelighed, at der er udarbejdet et hav af rapporter om sikkerhedsspørgsmål, at der har været en lang række henvendelser fra fagorganisationer og arbejdspladser til dette ting, at der i en lang række udsendelser i massemediernes, i skriverserier i pressen osv. er gjort opmærksom på en lang række forhold omkring støj, omkring støvfare, omkring en lang, lang række andre forhold, som man udmærket er opmærksom på eksisterer.

Det er på alle disse områder, vi har brug for en ny arbejderbeskyttelseslovgivning. At henholde sig til, at loven i virkeligheden er god nok, og at det kun er dem derude omkring på arbejdspladserne, der ikke er i stand til at læse den, har intet med virkeligheden at gøre, og vi vil tilskynde arbejdsministeren til — men også forslagsstillerne til at lægge alt muligt pres på arbejdsministeren — at få denne lov frem på bordet hurtigst muligt.

Mølgaard (DR):

Der er grund til, at dette ting med kritiske og vågne øjne følger regeringens indsats på alle områder. Vi må vurdere de initiativer, den tager, og se på, hvilke den ikke tager. Retsforbundet har vistnok ydet sit bidrag til kildekritisk vurdering af denne regerings indsats. Vi har rettet mange bebrejdelser i tidens løb, beklageligvis dog ikke for mange.

Den attack mod den smalle regering, som socialdemokratiet nu prøver at skabe bredde om, forekommer imidlertid ikke helt rimelig. Regeringen har jo tydeligt tilkendegivet, at den ønsker arbejdsmiljøreformen gennemført. Den ønsker blot, at de administrative og økonomiske konsekvenser gøres op, inden man lægger forslaget frem for folketinget, og inden man vedtager det.

Man må erkende, at tilbøjeligheden til at gøre økonomiske og administrative konsekvenser op, inden man foretager lovgivning, har været alt for ringe tidligere, har været alt for ringe fra tidligere regeringers side og

har været alt for ringe fra tidligere folketings side.

Det er væsentligt i denne forbindelse at holde fast ved, at den nye arbejdsmiljølov som oplyst af arbejdsministeren ikke fra én dag til den næste fjerner ulykkesrisici eller hæver sikkerheden væsentligt eller mærkbart, vel snarere tværtimod. Enhver lovændring har vel en vis tilbøjelighed til hos dem, der skal leve med den, at aflede opmærksomheden fra de konkrete, praktiske sikkerhedsspørgsmål, idet man i stedet må koncentrere sig om at finde ud af, hvad der står i de mange papirer, som den nye lov er trykt på, punkt for punkt.

Personligt har jeg en meget ringe tro på, at de alvorlige sikkerheds- og sundhedsproblemer på virksomhederne løses ved en central indsats fra direktoratet for arbejdstilsynets side, fra Bruxelles' side eller fra dette høje tings side via lovgiveri. Det er folkene ude på arbejdspladserne, der må løse problemerne. Decentralisering må være nøgleordet, og det har det da også været i den udvikling på området, som vi har set i de senere år, hvor det vigtigste skridt vel blev taget ved etableringen af de nye sikkerhedsgrupper.

Men når dette er sagt, skal det vel erkendes, at der er behov for en vis information og en vis koordinering og et vist tilsyn på dette område, og beskedne skridt kan vel også tages fra dette tings side til at højne sikkerheds- og sundhedsniveauet ude på virksomhederne.

Derfor inødeser vi da også med interesse det lovforslag, som arbejdsministeren giver tilsagn om vil foreligge inden for et vist tidsrum. Vi kan dy os, indtil de administrative og økonomiske konsekvenser er gjort op. Vi kan tæmme vores utålmodighed, vel vidende at forslaget ikke realiserer tusindårsriget.

Til slut en lille bemærkning i anledning af hr. Erling Dinesens ønske om, at ledelsen af direktoratet for arbejdstilsynet skulle devaluere til at tjene som et simpelt, men måske nok fedt ben for en fagbevægelsesleder. Jeg vil gerne advare arbejdsministeren mod at følge et sådant forslag, i særlig grad ud fra forvaltningsretlige lighedsbetragtninger. Det er betragtninger om sådan noget som, at der egentlig skal være en vis portion neutralitet i administrationen, det er sådan